

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De magna dulcedine & consolatione in Deo. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

licet brevis sit mora, est tamen gratiosa hora.

7. Hæc autem me cogitante, & te illuminante tenebras meas, inuenio super me iustas querelas: & sentio per occultas gratiæ rimulas, quia talis & talis est anima tibi intimè vnita, & sic & sic tu ei locutus es. Illa tacet ab omnibus sensibilibus, & tu loqueris ei in spiritu de inuisibilibus. Videtur quasi derelicta ab omnibus creaturis, & tu eam consolaris modis ineffabilibus. Dixi ego rursus hæc in corde meo: Vt animæ peccatrici, conscientiæ graui, conuersationi tepidæ, non habenti lumen gratiæ, neque solatium spirituale; querenti lachrymas, nec inuenienti aliquas. Pax huic quæ Christum sincerè diligit, & oculos cordis sui ab eo nunquam deflectit: sed quæ placita sunt ei semper inquirat, quia in pace & æquitate ambulabit, & in gaudio eius non miscebitur alienus. Videbit, quod bonum est ocium eius, & gustabit, quia suavis est Dominus Deus suus, in quo confidit. Elongabit se à tumultibus externis, & expectabit cum prouentu magno, aduentum eius in intimis. Ecce sic operatur Deus, in vasis sibi electis. Si quis uenerit ad eum, non reuertetur vacuus, qui libenter dat aquam sitienti, & panem esurienti.

8. Deus meus, cum introieris in domum amantis te animæ, nonne pascet eam tuo lacte, & deduces aliquando etiam extra se, præ abundantia tua dulcedine, ad capiendum te sine aliqua corporali imagine? O veritas, veritas; quantum valet & agit charitas! Tunc loqueris illi verbum tuum secretissimè, & ostendis ei omnia nouissima & antiqua in charitate & fruitione felicissima, ubi finiuntur omnia verba humana. Ex tunc facis maximè tibi confidentem de æterna requie, de sanctorum consocietate: quia prærogando pignus spiritualis gratiæ, valentiorum utique reddis ad speranda, quæ non videt, & ad spernenda præsentia, quæ sensu tenet. Recordare mei pauperis mendici (Pater bone) per viscera misericordiæ tuæ, & mitte panem de celo verum, verbum bonum, consolatione & gratia plenum.

CAPVT XI.

De magna dulcedine & consolatione in Deo.

Psal. 34. I. **O**mnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi? Vnus est, & similis illi non est, Deus meus est, & omne comparatum ei, nihil est. Dilectus intimus, & amicus fidelissimus, qui amantem se nunquam deserit, sed cum amante se libenter sociat. Et si aliquando se abscondit, aut angustiari permittit; non hoc agit vt reprobet, sed vt probet, purget, & erudiat. Non ergo omnino tunc deserit, sed etiam sapientius instruit, vt appareat qualis quisque

ex

ex se fit, & quousque peruenerit. Pulcher es, dilectè mi, & amabilis valdè, non carni, sed menti, non oculo aut sensui alicui, sed animæ credenti, mundū eor habenti, & ad inuisibilia atque spiritalia se transferenti. Qui ergo tibi per deuotionis affectū vniri desiderat, necesse est, vt omnem carnalem affectum in se mortificet, & puritatem conscientia maximè custodiat. Displicet enim tibi, si quis graditur ad fragiles creaturas pro mendicando solatio. Propterea introrsus me uocas, vt amem te, & iubes, vt expectem te; quoniam tunc inueniam te, quotiescūq; me postpono: & sicut tu vis, ita & ego volo. Et hoc eripit totum bonum meum, vt gratis te colam, gratis seruiam: nullam timens amissionem, nec aliquam faciens cum amore auaritiā: quia purè amantem approbas animā. O illam vnā, in vita & in morte tibi solī vnitam. Ego autem longè à te proiectus, saepe eo per aliam viam amando res perituras; non sicut oportet, nec ad quē finem decet.

2. Sed ne cum his precibus, reuertat citius consideratio in eis laudes tuas, & ad te affectiones meas dirigendo. Tu Domine Deus meus, qui omnia fecisti ex nihilo, da ex omnibus psallere nomini sancto tuo. Tua est enim potentia, tua est sapientia, tua bonitas ac pietas, æterna quoque maiestas & gloria. Regnum tuum, regnum omnium seculorum: & dominatio tua, in omni generatione & generatione. Tu omnia disponis, quæ sursum sunt & quæ in terris. Omnia cognoscis, omnia in manu tua habes: nihil tibi resistit, nihil te conturbat: sed cum tranquillitate omnia iudicas, & rebelles etiam tibi subijcis, & seruire facis. Scis omnia, quæ geruntur in vniuerso: & antequam fiat, certo fine conclusisti. Tu es Deus cæli & terræ, visibilium & inuisibilium creator & gubernator, omniumque temporum dispositor. Conserua, (quæso) per orbem famulos tuos longè lateque dispersos, tuo tamen seruitio specialiter deputatos. Fac eos enarrare laudes tuas, & voce consona vbiq; gloriam tuam prædicare. Excita corda eorum valenter in amore tui; & dona eis omnia opera sua sancto fine consummare.

3. O quam pius, quam dulcis es diligentibus te? quam bene places gustantibus te? Qui experti sunt suauitatem tuam, norunt inde melius cogitare & loqui. Vincit enim tua dulcedo omnem dulcedinem, & dulcorat omnem amaritudinem. Domine Deus meus, de te viri sancti locuti sunt, & propheta non tacerunt. Quotquot fuerunt sancti ab initio mundi, in te crediderunt, tibi seruerunt, in hostijs & muneribus te coluerunt, nomen sanctum tuum laudauerunt & benedixerunt, quia te creatorem suum, & omnium rerum conditorem cognouerunt, & in te super omnia sperauerunt. Cognouerunt te in visionibus

fuis, tu siquidem reuelasti eis nomen tuum, alium præter te nescierunt. Custodierunt legem mandatorum tuorum, quam eis dedisti. Non sunt secuti falsorum deorum figmenta stultissima: sed adorauerunt te uiuentem in secula seculorum, qui creasti omnia. Leuauerunt vocem suam in confessione laudis tuæ: quia tu de excelsis clamorem magnum auribus eorum infudisti, dicens: *Ego sum, qui sum. Ante me non est formatus Deus, & post me non erit.* Feci, quæ futura sunt; & præterita non perierunt à memoria mea. Hæc audientes & intelligentes, eleuauerunt etiam in longinquo fidei oculos, credentes quia saluos nos faciet Dominus: & qui venturus est, ueniet, & non mentietur. Hæc præscientes, consolati sunt non minimum; & vehementer admirantes præsentiam affuturæ maiestatis, præ stupore defecerunt. Respirantes paulisper, & præ gaudio aspicientes Dei potentiam uenientem dixerunt; Ipse est, ipse est, Dominus Deus noster est, & alius non est. Ipse cœpit, & saluabit nos. Non potest negare seipsum, quoniam uerus est. Sicut audiuius, ita & uidimus: sicut credimus, sic & loquimur, & testamur ueritati. Semel locutus est Deus; dixit, & facta sunt. Dixit, *Consilium meum stabit, & seruum filij hominum peribit.*

Exod. 3.
Isaia 43.

2. Tim. 1.

Isaia 46.

Mich. 2.

Osea 4.

4. Væ, qui cogitatis inutile, & post uerba Dei ridetis. Væ, qui fingitis de corde uostro sapientiam, & in potentia uestra erigimini. Audite uerbum Domini, qui quæritis Dominum, scitote quia iudicium eius cum habitatoribus terræ. Non est bonum, si auerfi fueritis: stete, & considerate uias eius. Reuertimini, & uenite, libenter suscipiet uos; quia misericors & clemens est Dominus. Nec sicut homo iram seruat, sed omnia peccata donat, insuper & gratiam priorem cum posteriore restituet. Tantum toto corde conuertimini, & donate uos illi ad seruiendum mente fidei. Hæc uox sanctorum in auribus meis. Quasi melos in conuiuio, & quasi thus redolens de thuribulo, sic est uerbum Dei in corde puro. Sancti autem tui Domine repleti spiritu tuo, memoriam abundantiae suauitatis tuæ eructauerunt, & eloquia sua nobis eructanda reliquerunt. Meus autem sermo sæpe clauditur inter angustias, ascendendi iter non habet. Sed si ignis desursum uenerit, erit ignitum eloquium meum. Et si incanduerit, mox consumet me. Non subsistam à facie eius: quia sicut à uento palea, sic tolletur de corde mortificatio: & sicut rubigo ab igne, consumentur peccata mea. Ignis diuinus omnia comburens, mundabit ateam cordis. Descende, & accende; modicum tange me, & euolabo. Præterita non erunt, & futura non computabuntur, quia omnia mala obliuioni tradentur. Vetera transigent, in abundantia noua uenient, & affluunt

affluent desideria sancta; atque ex omni latere consurgunt, ubi-
cunque flauerit spiritus almus.

5. Timor non erit, sed amor totum implebit, cessabitque
quassatio: nam dextra Dei est hæc mutatio. Ideo quod loquor,
non mea, sed eius est laudatio. Consolatio lugenti est, panis
datur petenti, haustum suscepit sitiens. Manus agro data est,
vacillanti baculus venit. Deficiens vires resumpsit, requiem
lassus inuenit. Desperanti noua lux oriri visa est, clamanti venit
responsum. Caliganti infulsit dulce lumen, ignoranti via patuit,
& porta ilico est reuerata pulsanti. affuit veritas, titubanti suc-
currit auctoritas, affectanter quærenti obuiauit mater charitas.
Cupienti dilecto loqui, occurrit lætior ipse: Ecce assum, inquit;
dic quid noui nunc accidit? An tibi excidit, pro me pati & a-
gere debere? Volentem cum eo pergere, nec hoc prohibuit. Sta-
timque ascendi, & oblitus sum quicquid molestia habui. Desi-
derantem cum ipso habitare, noluit me contristare: sed lenibus
verbis edocuit, quia modo id fieri non conuenit. Desiderium
tuum bonum est, & placet oratio, quam presentasti mihi: sed o-
portet adhuc differri. Vade, & reuertere in domum tuam; & an-
nuncia tuis, quanta fecit tibi Dominus. Et dic eis; Præparate sin-
guli corda vestra; & deponite graue onus peccati; & sitis cauti &
fortes, aduersus insidias diaboli. Vigilate & orate, ut non intretis
in tentationem. Tempus prope est, ut paratos vos inueniam. Ecce
prædixi vobis.

CAPVT XII.

De unico & summo bono quærendo.

1. **D**ic anima mea, Salus tua ego sum. O quam nobilis es anima, *psal. 30.*
quam mira virtus in te latet: quæ quiescere non uales nisi
summo adepto bono, & ultimo inuento fine! Quo cognito
& inuento, cessat motus tuus. O bonum super omne bonum, ô
finis sine fine, quando fruar te sine modo & sine fine? Multa hic
inuenio bona, sed quæ alterant, non quæ satiant. Porro vnum
est necessarium. Hoc vnum quæro, hoc vnum desidero. Propter
vnum omnia, & ex vno omnia. Hoc si habuero, contentus ero:
& nisi potitus fuero, semper fluctuo: quia multa me implere non
possunt. Quid hoc vnum? Nescio dicere, desiderare me sentio,
quo nihil melius nec maius est, sed nec cogitari potest. Non
enim hoc vnum inter omnia, sed vnum super omnia est. Deus
meus est, cui adherere & inherere, bonum mihi est. Huic dico, *psal. 72.*
huic clamo: *Dic anima mea, Salus tua ego sum.*

G g 2

2. Quid